

[Kurt Brauer.]

være nødvendigt at finde et nyt grundlag for regulering af ydelserne i forbindelse med denne lov. Det hedder med et citat fra bemærkningerne:

„Da de tjenestemænd, som hidtil har været placeret i 7. lønningsklasse, efter den nye tjenestemandslov væsentligst er henført til lønramme 7, foreslås reguleringen knyttet til denne lønramme.“

Jeg skal herfra sige, at ordet „væsentligst“ vil være en af de ting, som vil interessere socialistisk folkeparti i det kommende udvalg. Hvor er resten flyttet hen? Er resten fra den lønningsklasse flyttet op i en højere lønramme, og er der rimelig grund til, at vi flytter besættelsestidens ofre sammen med dem af tjenestemændene, som blev behandlet bedst, eller skal vi holde dem på det store gennemsnit?

Jeg skal tilsige en velvillig og saglig behandling i udvalget og bebude, at dette spørgsmål vil blive rejst af socialistisk folkeparti under udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil takke ordførerne for den stort set velvillige modtagelse af lovforslaget.

Jeg skal ikke gå ind på de forskellige enkeltheder, der er trukket frem, men et spørgsmål fra fru Hanne Reintoft har måske en vis almindelig interesse, nemlig om spredningen af disse erstatninger, hvordan erstatningsmodtagerne fordeles sig efter årsløn. Det ligger sådan, at ca. 20 pct. får maksimum; det er et beløb på 8.000 kr., som vi skal gange med 5, og det vil altså sige 40.000 kr. Ca. 14 pct. er på minimum, hvor beløbet er 4.000 kr. ganget med 5, altså 20.000 kr., medens de resterende 66 pct. fordeles sig nogenlunde jævnt mellem maksimum og minimum.

Et andet spørgsmål, der blev rejst, angik de modtagere, som er invalidepensionister, idet man ønskede, at deres forhold ikke blev forringet ved den omlægning, der sker i forbindelse med kildeskatten, idet nedslagsreglerne ophæves og compensation gives over pensionstillægget. Jeg kan blot sige — jeg tror også, jeg har nævnt det, da vi diskuterede hædersgaver, men i hvert fald vil jeg gerne sige det her — at vi fra regeringens side er opmærksom på dette og arbejder med at finde en løsning her.

Endelig vil jeg til socialistisk folkepartis ordfører blot sige, at man har valgt en vis lønklasse at regulere efter. Det er sådan set ikke i den forbindelse det afgørende; det har været et indplaceringsspørgsmål. Men ønsker man yderligere oplysninger herom, er jeg naturligvis villig til at give disse som andre oplysninger i udvalget, og jeg håber på en hurtig udvalgsbehandling af begge lovforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget vedrørende forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg.

(Lovforslaget (nr. 44) findes i tillæg A. sp. 961, fremsættelsen i tidenden sp. 634).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Albertsen: Socialministerens forslag om ændring af loven om børne- og ungdomsforsorg har sammenhæng med det lovforslag, der ligger fra justitsministeren om ændring af myndighedsalderen, og er derfor, hvad dette angår, en logisk konsekvens heraf. Men derudover foreslås perioden, hvor der kan ydes støtte til børn og unge, der har været anbragt på institutioner inden for børneforsorgen, forlænget indtil 3 år. Det er en bestemmelse, som også i den hidtidige udformning har været anvendt mange steder og, så vidt jeg har kunnet følge med, også med gode virkninger. Spørgsmålet er, om det er anvendt i tilstrækkeligt omfang. Det tror jeg nok det vil være praktisk at vi måske i et udvalgsarbejde får lov til at kigge lidt nærmere på. Jeg tror, det er i overensstemmelse med den almindelige ud-